

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B.** spol. s r. o., K., B., zast. JUDr. A.H., advokátom, Z., B., proti žalovanej JUDr. **S.G.**, advokátke, správkyňi konkurznej podstaty úpadcu: R., spol. s r. o., P., P., **o vylúčenie hnuteľných vecí z konkurznej podstaty**, o pripustenie do konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného T., so sídlom 16, K., E., X., A., X., C., reg. č. H., zast. Ing. Bc. Z.P., S., N., Advokátska kancelária S., s. r. o., K., B., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 05. októbra 2009 č. k. 14 Cbi/122/2005–498, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 05. októbra 2009 č. k. 14 Cbi/122/2005–498 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka T., so sídlom X., E., L., X., C., reg. č. H., na strane žalovanej, do konania vedeného pred tamojším súdom pod sp. zn. 14 Cbi/122/2005.

Svoj postup odôvodnil tým, že podaním zo dňa 24. 09. 2009, ktoré bolo doručené súdu na pojednávaní dňa 05. 10. 2009 spoločnosť T. C., oznámila súdu vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, nakoľko v konkurznom konaní úpadcu R., s. r. o., so sídlom v P., je veriteľom s pohľadávkou 521.689,17 Eur (15,716.407,70 Sk) s nárokom na oddelené uspokojenie. Ako oddelený veriteľ bude uspokojovaný z výt'azku predaja majetku úpadcu, ktorý je predmetom návrhu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty.

Prvostupňový súd poukázal na ustanovenie § 93 OSP, kde je riešené vedľajšie účasťstvo na strane účastníkov. O pripustení vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. Ďalej uviedol, že z obsahu spisu 5K/56/2002 súd zistil, že spoločnosť T., N., C., si prihlásila ako veriteľ č. 13, prihláškou do prieskumného konania pohľadávku vo výške 521.689,17 Eur (15.716.407,70 Sk). Je nepochybné, že spoločnosť T., N., C., sa stala veriteľom v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 5K/56/2002. Okrem toho, že je veriteľom v konkurznom konaní 5K/56/2002, nepreukázala naliehavý právny záujem, na výsledku sporu o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty. Navyiac jeho právne postavenie (ako konkurzného veriteľa) nebude výsledkom predmetného incidenčného sporu ovplyvnené.

Predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva je právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, t. j. na víťazstve účastníka, ku ktorému pristúpil. O právny záujem ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím vo veci bude dotknuté právne postavenie vedľajšieho účastníka. Hlavným účelom a zmyslom vedľajšieho účastníctva je pomoc v spore jednému z účastníkov konania. Zmyslom tohto inštitútu je teda posilniť v konkrétnom konaní postavenie tohto účastníka, na ktorého strane vedľajší účastník vystupuje, samozrejme za predpokladu, že vedľajší účastník má právny záujem na výsledku sporu. Inštitút vedľajšieho účastníctva, teda neslúži len k ochrane záujmu tretej osoby (vedľajšieho účastníka), ale zároveň i k ochrane záujmov hlavného účastníka konania, na stranu ktorého vedľajší účastník konania pristúpil. Spoločnosť T. v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV), prihlásila voči úpadcovi R., s. r. o. Pohľadávka odvolateľa bola správcom konkurznej podstaty uznaná v celom rozsahu. Rozsah jeho práv a povinností, ako konkurzného veriteľa vyplýva z jednotlivých ustanovení ZKV. Z ust. § 2 ods. 1 ZKV vyplýva, že cieľom konkurzu je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Povinnosťou správcu konkurznej podstaty je speňaženie majetku úpadcu tvoriaceho konkurznú podstatu a pomerné uspokojenie konkurzných veriteľov, a teda obhajovať záujmy konkurzných veriteľov. V danom prípade má súd za to, že nie je preto potrebná pomoc, ani posilnenie postavenia žalovaného v tomto konaní, pretože žalovaným v tomto prípade je správca konkurznej podstaty, ktorého úlohou je jednoznačne obhajovať záujmy konkurzných veriteľov a speňažiť čo najväčší objem majetku patriaceho do konkurznej podstaty a uspokojiť veriteľov úpadcu čo v najväčšom rozsahu.

Na pojednávaní dňa 05. 10. 2009 sa právny zástupca žalobcu vyjadril k vstupu vedľajšieho účastníka do konania tak, že navrhol jeho nepripustenie do konania. Žalobca nesúhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka T., N., C. do konania o vylúčenie hnuteľných vecí z konkurznej podstaty, a súd preto rozhodol tak, že vedľajšie účastenstvo odvolateľa nepripustil.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie nahlásený vedľajší účastník (odvolateľ). Uviedol, že podaním zo dňa 24. 09. 2009 oznámil Krajskému súdu v Košiciach vstup do konania o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu R., spol. s r. o., na majetok ktorého je vedené konkurzné konanie pod č. k. 5K 56/2002 na strane žalovaného, JUDr. S.G., správkyne konkurznej podstaty úpadcu. Vstup do konania vedľajší účastník riadne odôvodnil právnym záujmom na výsledku tohto sporu, nakoľko je konkurzným veriteľom úpadcu, jeho pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 18. 12. 2007, zistená ako pravá s nárokom na oddelené uspokojenie. Ďalej svoj právny záujem na výsledku sporu odôvodnil tým, že výška uspokojenia vedľajšieho účastníka ako jedného z konkurzných veriteľov, závisí od celkovej sumy finančných prostriedkov získaných speňaním konkurznej podstaty. Je teda zrejmé, že v prípade úspechu žalobcu v spore by bola majetková podstata úpadcu ukrátená a rozsah uspokojenia konkurzných veriteľov vrátane uspokojenia vedľajšieho účastníka by bol nižší. Súd v napadnutom uznesení vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj nesprávneho výkladu ust. § 93 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OSP“). V odôvodnení napadnutého uznesenia súd totiž uvádza, citujeme: „Okrem toho, že je (pozn. vedľajší účastník) veriteľom v konkurznom konaní 5K/56/2002, nepreukázal naliehavý právny záujem, na výsledku sporu o vylúčenie z konkurznej podstaty. Navyac jeho právne postavenie (ako konkurzného veriteľa), nebude výsledkom predmetného incidenčného sporu ovplyvnené.“

S vyššie uvedeným právnym názorom súdu, odvolateľ nesúhlasil. Podľa jeho názoru súd nepostupoval správne, keď uviedol, že vedľajší účastník nepreukázal naliehavý právny záujem (ust. § 93 ods. 1 OSP vyžaduje preukázať iba právny záujem) a svoje tvrdenie, že právne postavenie vedľajšieho účastníka nebude výsledkom incidenčného konania zhoršené alebo neisté tým, že na strane účastníkov konania – konkurzných veriteľov vystupuje celý rad osôb (fyzických a právnických), ktorých miera uspokojenia závisí v prvom rade od výtazku speňazenia konkurznej podstaty.

Vedľajší účastník je oddeleným veriteľom a má preto nárok jednak na uspokojenie z výťažku speňazenia založenej veci (po odpočítaní nákladov správy, speňazenia, odmeny a výdavkov správcu), ako aj na uspokojenie z výťažku zo speňazenia ostatného majetku úpadcu pohľadávky, ktorá nebude uspokojená zo speňazenia založených vecí. Z predaja založenej veci, sa bude uspokojovať pomerne s ostatnými konkurznými veriteľmi. Z výťažku speňazenia ostatného majetku úpadcu, je teda zrejmé, že rozsah uspokojenia pohľadávky vedľajšieho účastníka konania, závisí nepochybne aj od toho, či budú do konkurznej podstaty patriť veci, ktoré sú predmetom vylúčenia v tomto spore. Výška neuspokojenej časti pohľadávky oddeleného veriteľa, bude známa i pri rozvrhovom uznesení, a teda akékoľvek ukrátenie majetkovej podstaty úpadcu, bude znižovať možné uspokojenie vedľajšieho účastníka ako konkurzného veriteľa.

Dovolateľ poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky (1. ÚS 553/03, 187/2004 USn., č. 187), v ktorom sa vyjadruje poňatiu vedľajšieho účastníctva v konaní podľa ust. § 93 zákona č. 99/1963 Sb. Občanský soudní řád.

Vo svojom vyjadrení správkyňa konkurznej podstaty navrhla napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, OSP), bez pojednávania prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 písm. c OSP) dospel k záveru, že odvolanie nie je právne dôvodné, prvostupňový súd rozhodol vecne správne, preto jeho rozhodnutie potvrdil (§ 219 OSP).

Odvolací súd poukazuje čiastočne na dôvody napadnutého uznesenia a čiastočne sa ne odvoláva. K ním dodáva:

Správca konkurznej podstaty nie je účastníkom konania podľa OSP. Tento procesný predpis, také označenie účastníka (správca konkurznej podstaty) nepozná. Správca konkurznej podstaty je aj v incidenčnom spore správcom konkurznej podstaty a jeho práva a povinnosti určuje ZKV. Je nesporné, že tieto práva uplatňuje, alebo povinnosti znáša aj v incidenčnom konaní, pretože tak stanoví zákon. Jeho postavenie je špecifické, rovnako chráni záujmy konkurzných veriteľov, ako aj úpadcu a to bez osobného záujmu na výsledku sporu. V tejto

činnosti a v tomto rozsahu, sa vyžaduje, aby túto činnosť vykonával sám aj za ňu niesol zodpovednosť. Vedľajším účastníkom (podľa § 93 OSP) sa môže zúčastniť ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, teda či už priamo alebo nepriamo na tomto výsledku bude profitovať. Taký záujem správca konkurznej podstaty s právami účastníka mať nemôže. Teda už tým sa vylučuje vedľajšie účastenstvo popri správcovi konkurznej podstaty či už tento vystupuje na strane navrhovateľa alebo odporcu.

Odvolateľ sa odvoláva na rozhodnutie ústavného súdu cudzieho štátu. Tu odvolací súd poznamenáva, že Slovenská republika od 01. 01. 1993 je suverénnym, medzinárodne uznaným štátom s vlastným právnym poriadkom, štátnymi orgánmi a teda aj súdnictvom. Na právne vzťahy aplikuje vlastné zákonodarstvo, pokiaľ medzinárodnými zmluvami sa nezaviazala k niečomu inému. Súdny neaplikujú právo české, ani cyperské a ani trebárs štátu Bangladéš.

Aj z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol, ako je uvedené vo výroku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 09. decembra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková